

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG —

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

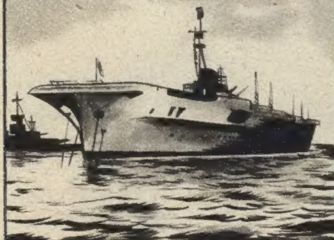
29

42

ONS VOLLEDIG VERHAAL

OPERATIE BOOMERANG

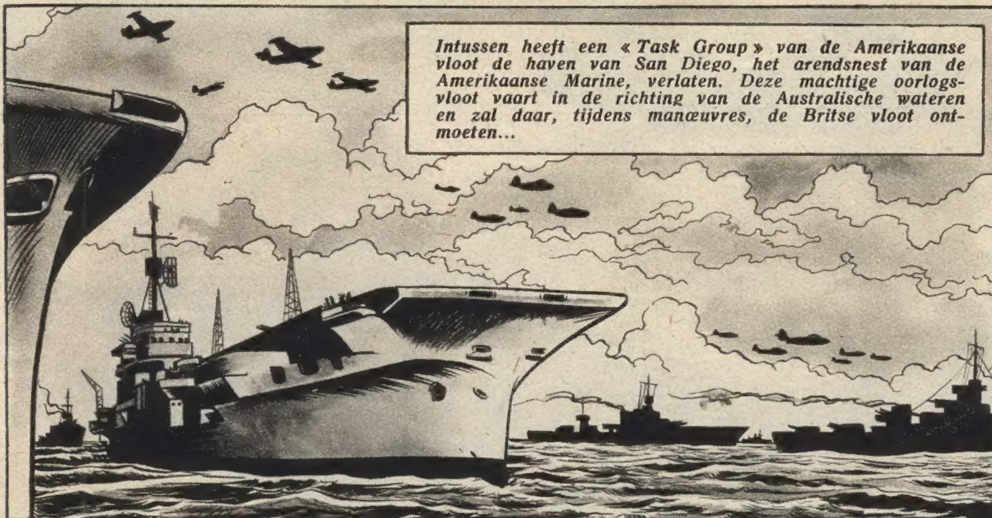
DOOR ALBERT WEINBERG

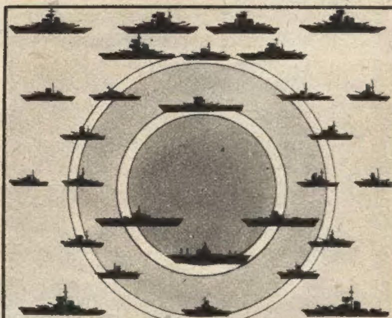

De eenheden van de Britse vloot liggen in de haven van Sydney voor anker. Het is aan boord van het vliegtuigmoederschip « Implacable » dat het drama begint, op het ogenblik dat kapitein Perkins, sergeant Jerry bij zich roept...

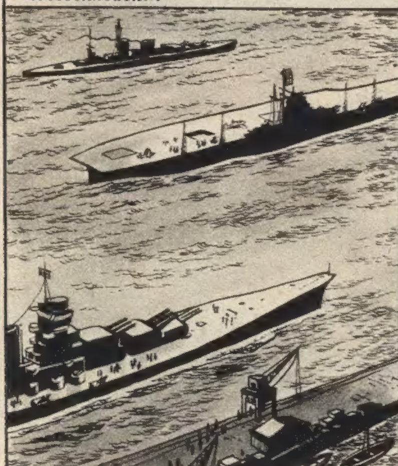

Je werd uit een kroeg gegooid, je hebt in het publiek schandaal gemaakt, en je bovendien verzet tegen de M.P. Zoiets kan men van een sergeant niet dulden ! Je wordt gedegradeerd, sergeant Jerry !...

De strafuitvoering zal plaats hebben na de manœuvres. Tot op dit ogenblik gehoorzaam je aan de bevelen die vroeger gegeven werden. Na de manœuvres piloteer je niet meer, doch behoor je tot het grondpersoneel ! Ingerukt !

Gedegradeerd ! Ze hebben me gedegradeerd ! Perkins heeft het gewild, maar dat zal hij me betalen !

Intussen heeft een « Task Group » van de Amerikaanse vloot de haven van San Diego, het arendsnest van de Amerikaanse Marine, verlaten. Deze machtige oorlogsvloot vaart in de richting van de Australische wateren en zal daar, tijdens manœuvres, de Britse vloot ontmoeten...

Een Amerikaanse « Task Group » bestaat uit vier vliegdekschepen, zes kruisers, achttien torpedoboten. Wanneer al deze eenheden, op hun aangewezen plaats, in een cirkel met een diameter van 5 km. liggen, staan er meteen veertienhonderd stuks luchtafweergeschut opgesteld, die vijf duizend schoten per seconde kunnen afvuren !

Op dezelfde dag verschijnen de Britse vlooteenheden...

Aan boord van het Brits admiraalschip...
Mijne heren, het doel van deze manœuvres, genaamd Operatie Boomerang, is de verdediging van de Australische kusten, bovendien moeten we echter een nieuw wapen beproeven. Een magneto-acoustische torpedo met atoomspringstof geladen zal afgevuurd worden op een oud vliegtuigmoederschip van de U.S.A. Dit schip zal ver verwijderd zijn van de overige eenheden, vermits men de uitwerking van het nieuw wapen niet juist kent...

Doorsnede van een magneto-acoustische torpedo.
Een ultra-gevoelige microfoon en een electronisch systeem, die de torpedo automatisch naar het doel leiden.
Ontploffingsstof.
Batterijen.
Electrische motor.
Gyroscoop en servomotor.
Samengeperste lucht.
Schroeven.

In de mess van de « Implacable »...
Jij moet dus de atoomtorpedo lanceren, Perkins! Als beste torpilleur kwam je dat toe !
Naar het schijnt brengt dit nieuw wapen een 45.000 tonner in enkele seconden tot zinken !

Al goed en wel, maar het valt te betwijfelen of ik wel terugkeer om jullie m'n verslag uit te brengen ! Jerry, die me begeleid, zal je misschien weten te vertellen hoe ik mee in de lucht gegaan ben !
Perkins, wat is er gaande ? Je bent anders altijd optimist !

Ja, kapitein Perkins, ik vergezel je... Ik heb weinig munitie, maar het zal wel volstaan... Je zult het voelen, Perkins !

Enkele uren verlopen. Aan boord van een Engelse kruiser seint het radartoestel vijandelijke formaties...

Alarm ! Vijandelijk escader in het gezicht ! Azimut 14 graden, afstand 130 mijl !

Op de « Implacable »...

Hallo, Perkins ! Ben je klaar ?

Vijftien seconden later is het de beurt van de « Sea Hawk » van Jerry. Deze zet onmiddellijk de « Wyvern » van Perkins na...

WF145

Tien minuten later...

Hallo ! Perkins aan de « Implacable » : Doel in het gezicht. Q.D.M. 70 op 20.000 voet. Over !

Ik daal tot op 18.000 voet, begin de bocht om me op Q.D.M. 73 te plaatsen. Out !

Door de radio, waarmee hij met z'n gezel in verbinding kan blijven, huilt Jerry plotseling...

Je laatste duikvlucht, Perkins !

In de gyroscopische zoeker van Jerry verschijnt het toestel van Perkins en Jerry opent zonder aarzelen het vuur...

Geraakt ! Hij valt !

P.C. « Implacable » aan Perkins ! We hoorden een schok. Wat is er gebeurd ? Hallo... Hallo... We horen je niet meer !

Volgens de radar veranderde Perkins van ligging...

« Implacable » aan Jerry. Kun je Perkins bereiken. Hij antwoordt niet meer... Zie je hem ?

Hm... neen! neen !...

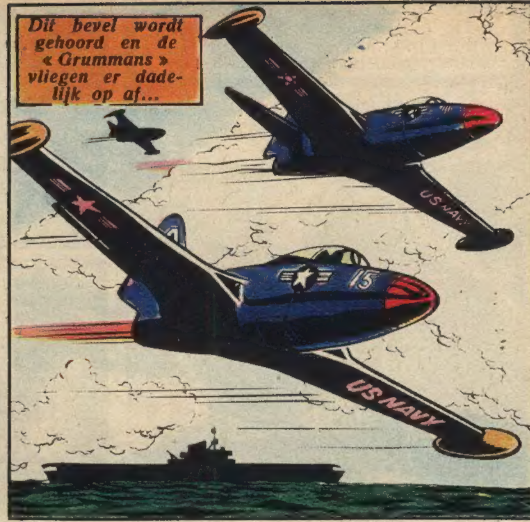
God ! Wat heb ik gedaan ? Dat had ik niet mogen doen... Men zal me ondervragen... Ik zal verdacht worden...

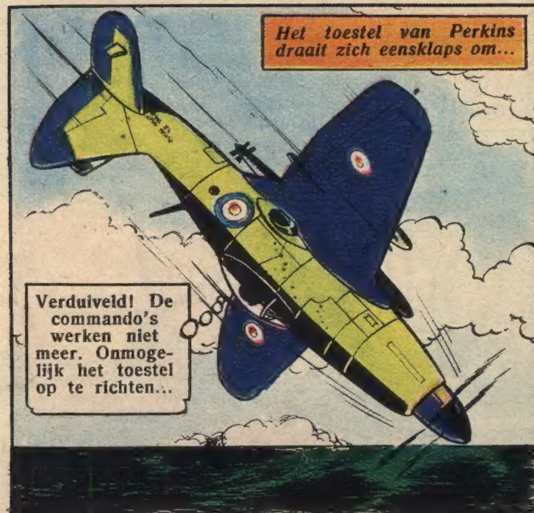
Maar de kapitein is niet dood. Hij kan zijn machine terug oprichten...

Hallo, «Implacable» ! Ik ben aan de ogen gewond... Ik zie niets meer... Hallo ! Hallo !... De radio is stuk !... Vreselijk !

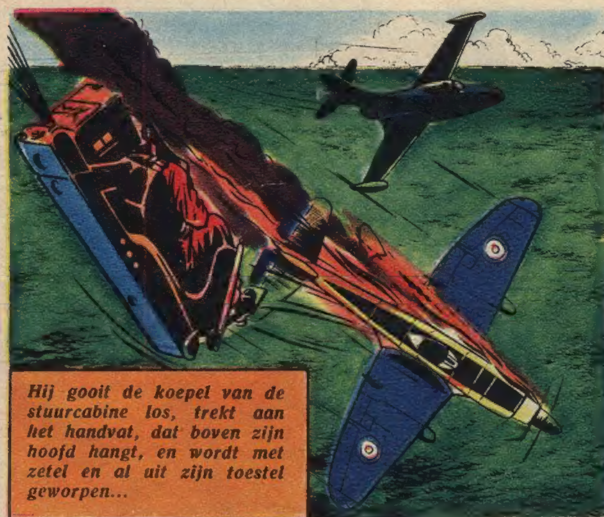

Dit betekent het einde...

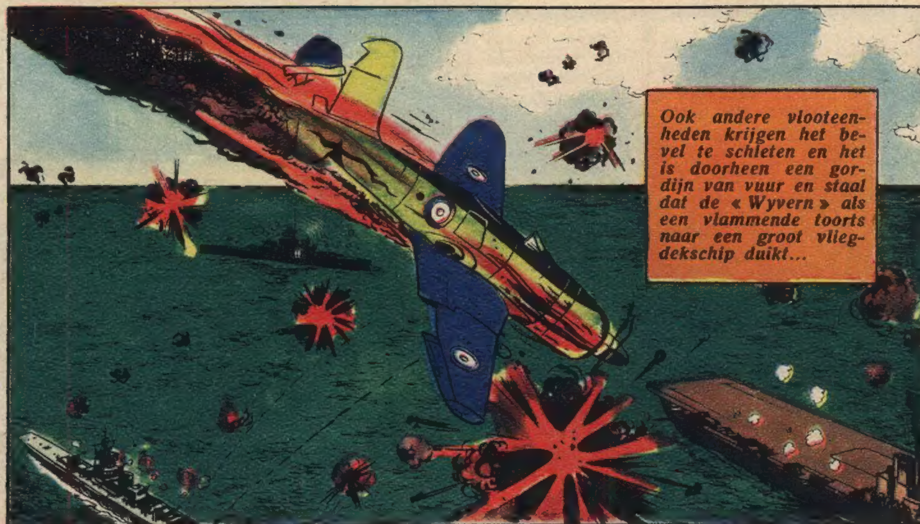
Brand ! Vlug !

(1) Betekent links boven.

Maar...
Het toestel splijt in twee...
Dat is de torpedo...

Het mechanisme, dat de torpedo moest lanceren, is vanzelf afgesprongen en de zwarte, lange torpedo is gevallen...

... om even later aan de oppervlakte van het water te verschijnen, terwijl de « Wyvern » in de golven verdwijnt...

Het vreselijk wapen gehoorzaamt blindelings aan het mechanisme dat in zijn binnenste verborgen is en glijdt naar een groot vliegdekschip, dat de torpedo als een magneet aantrekt...

Jerry, die boven de bedreigde zone vliegt, ziet de ramp naderen...
Niets kan dat tuig tegenhouden. Dat is vreselijk !... Neen... ik wil niet !

Zonder verder na te denken, richt hij z'n toestel naar beneden...
Ik moet hen redden... Honderden mensenlevens...

Op hetzelfde ogenblik wordt Perkins opgepikt...
Verduiveld ! Hij duikt recht naar de torpedo... Wat gaat hij doen ?

Hij is te laat... Hij moet zich oprichten of...

Neen, Jerry valt niet in het water. Met een snelheid van meer dan 1.000 km. per uur duikt hij naar de torpedo...
ROYAL NAVY
WF 146

Plotseling een oorverdovende slag. De jager botste tegen het vreselijk wapen...

Na die verschrikkelijke ontploffing volgt er een grote stilte. De vlooteenheden verlaten de plaats van de ramp. Een grote rookwolk stijgt uit het water op...

Aan boord van de « Implacable »...
Hij is gered, commandant. Hij zal één oog kunnen behouden... Hij was zeer ontroerd toen hij hoorde wat Jerry gedaan had... Je mag met hem spreken...

Ik ben blij dat je het er nog goed zult afbrengen, Perkins. Maar wat is er eigenlijk voorgevallen ?
Jerry, die me volgde, drukte per ongeluk op de haan van zijn machinegeweer en raakte me. Arme jongen... Hij is een held !

Door deze vrome leugen behield het offer van Jerry zijn grootheid. Sergeant Jerry kreeg, posthuum, de meest begeerde Britse decoratie, het Victoria Cross.

FOR VALOUR

EINDE

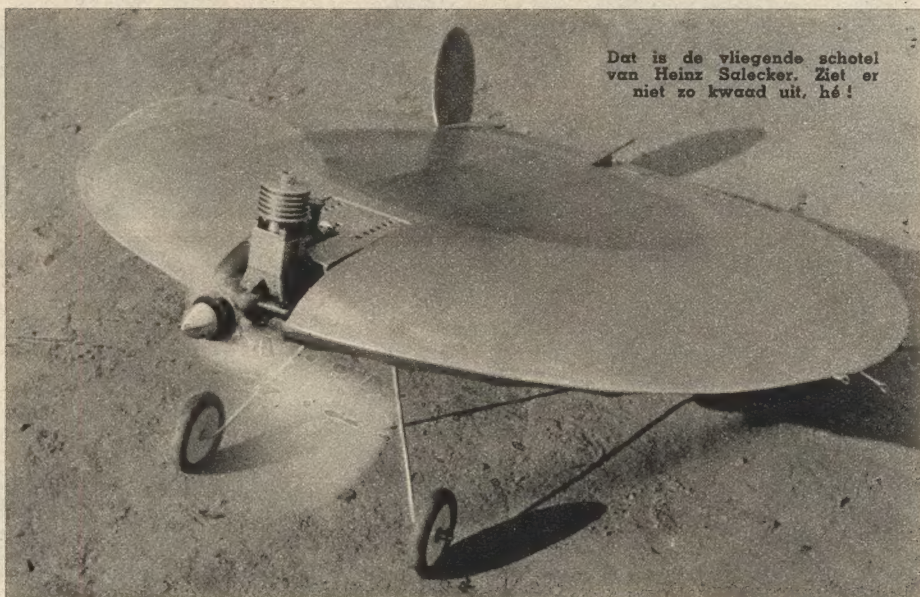
DE FANTASIE VAN EEN PILOOT, EEN HOOGTERECORD EN PROTOTYPES

EEN Engels piloot, commandant Christopher Drapper, bijgenaamd « de gekke commandant » (een naam die hij kreeg voor zijn sensationele prestaties tijdens de oorlog 1914-1918), heeft de aandacht op zich gevestigd door een stoutmoedig staaltje.

Op een schone namiddag vloog hij onder vijftien bruggen, die de Theems te Londen overkoepelen ! Duizenden Londenaars bleven stokstijf staan van verbazing, toen de wielen van het kleine vliegtuig vlak over het water scheerden...

Het is de Britse piloten verboden op minder dan 300 meter hoogte boven de bewoonde agglomeraties te vliegen. Daarom kreeg Christopher Drapper het met de politie aan de stok, te meer daar hij in 1931 al eens onder de Towerbridge van Londen was doorgevlogen ! De « gekke commandant » vond het helemaal niet zo erg « op het boekje » te staan.

— Ik ben één en zestig jaar en weldra wordt mijn vliegvergunning toch ingetrokken, verklaarde hij, en voor de allerlaatste keer wou ik nog eens pret beleven aan zo'n echte waaghalzerij !

Dat is de vliegende schotel van Heinz Salecker. Ziet er niet zo kwaad uit, hé !

Het kleine toestel scheerde over het water...

WIE KOOPT ER EEN VLIEGENDE SCHOTEL ?

EEN nieuwigheid ! Heinz Salecker, een Duits vliegtuigconstructeur en specialist in jachttoestellen, heeft zo pas een miniatuurvliegtuig tentoongesteld dat de vorm heeft van 'n vliegende schotel en ook aldus gedoopt werd. De vleugels van het toestel zijn rond en de schroef wordt aangedreven door een motor van 2,5 cm³. Dit prachtig speelgoed zou, naar de mening van Salecker, een populaire vliegende schotel (moesten we Volksschotel schrijven, zoals er reeds een Volkswagen bestaat, zou dit kunnen aanleiding geven tot smakelijke vergissingen !), worden die plaats biedt aan twee personen en niet meer zou kosten dan een gewone auto. De toekomst zal uitwijzen of Heinz Salecker gelijk heeft !

GEEN VLIEGVELDEN MEER, EEN GARAGE VOLSTAAT

IN Frankrijk maakte de **Farfadet** zijn eerste vlucht. Dit toestel heet eigenlijk « S-O. 1310 » en mag, als combinatie van vliegtuig en helicopter, wel revolutionnair genoemd worden. De **Farfadet** kan vertikaal opstijgen en landen, onbeweeglijk in de lucht blijven en horizontaal vliegen. Het is in staat een snelheid van 250 km. per uur te ontwikkelen, dus meer dan een helicopter.

De **Farfadet** beschikt over vleugels en een klassieke schroef en heeft bovendien een helicopterschroef met drie bladen, die aan hun uiteinde van een reactiemotor voorzien zijn.

Zodra het toestel hoog genoeg is, wordt de hefschroef stilgelegd en het is de gewone schroef die het vliegtuig verder trekt. De bladen van de hefschroef draaien op zichzelf rond en helpen het vliegtuig mee dragen. Bij de landing zet de piloot zijn motor stil en laat de hefschroef opnieuw werken, zodat het toestel neerkomt als een echte helicopter.

Toestellen van het Farfadet-type hebben dus helemaal geen vliegveld meer nodig. Startbanen om op te stijgen en te landen zijn totaal uit den boze. De **Farfadet** kan het stellen met een doodgewone garage ! Niets belet een **Farfadet** in het stadscentrum te landen en de reizigers hoeven niet meer met auto of bus naar het, buiten de stad gelegen, vliegveld te rijden, dat betekent dus een tijdsbesparing. Totnogtoe kan de **Farfadet** slechts twee piloten en drie passagiers aan boord nemen, doch zodra de degelijkheid van dit toestel bewezen is, belet niets de bouw van toestellen voor twintig of veertig reizigers.

De **Farfadet** heeft nog een voordeel : de veiligheid. Het beschikt inderdaad over twee onafhankelijke propulsiestelsels. Wanneer de ene motor uitvalt, kan men de tweede dadelijk inschakelen.

De proefvlucht van de éérste **Farfadet** duurde twintig minuten en was zeer bevredigend. Misschien horen we er spoedig meer over !

Een « Farfadet » kan van het dak van je garage opstijgen.

De « S-O. 1310 - Farfadet » gekiekt even voor zijn eerste vlucht.

HOOGTERECORD VERBETERD

DE luchtvaart deed van zich spreken de laatste weken. Luitenant-colonel Walter F. Gibb verbeterde met zijn tweemotorige « Canberra » het hoogterecord. Hij bereikte 63.668 voet, dat is ongeveer 19.125 meter. Dit record werd geregistreerd op het Brits vliegveld van Filton, ten Noorden van Bristol. Het was het zevende record dat de « Canberra » op zijn naam mocht schrijven.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

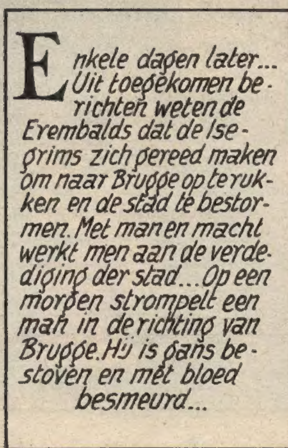

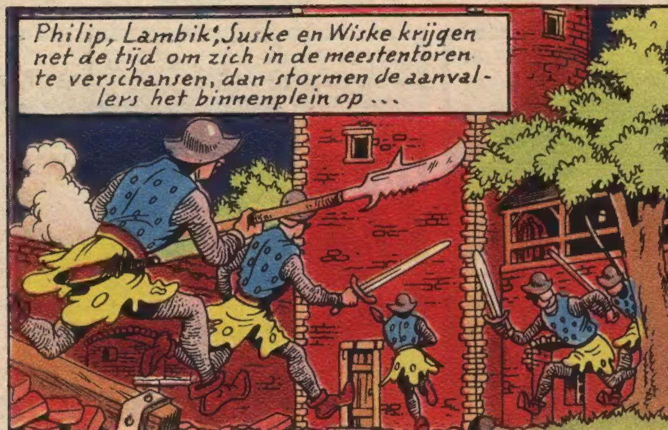

(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT van BEERSEL

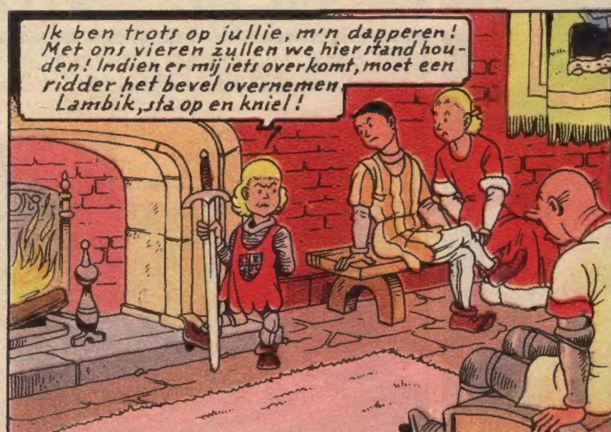
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het kasteel van Beersel werd aangevallen door van Kleef. Jonkheer Philip kan zijn vijand van de hoge wal in het water gooien. Dan springt hij zelf naar beneden...

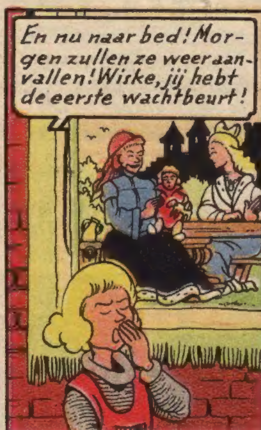

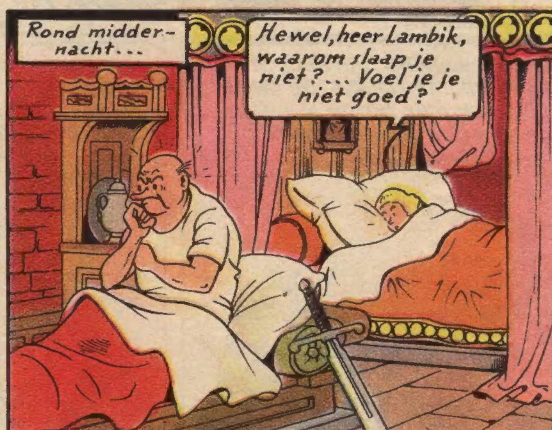

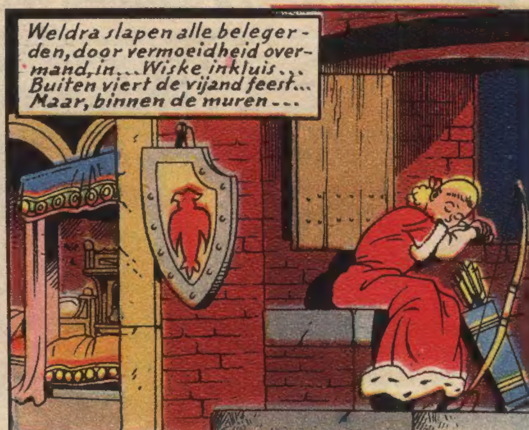

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL.

LEVE DE KUIFJE'S CLUB!

WIE regelmatig ons blad en onze clubkroniek leest, heeft er zich reeds rekenschap van gegeven dat onze Kuifje's Club een nieuwe bloei kent. Overal rijzen Kuifje's Clubs als paddestoelen uit de grond. Uit alle hoeken van het land krijg ik brieven van lezers die op hun beurt verzamelen blazen in hun dorp of wijk om een nieuwe club op te richten. Regelmatig publiceer ik hun adressen met het verzoek tot de andere Kuifje's vrienden uit hun buurt om zich met de kandidaat-clubleiders in verbinding te stellen en samen een nieuwe vrolijke club uit te bouwen.

Nu het schooljaar voor goed achter de rug ligt, is het ogenblik aangebroken voor de bestaande clubs om nieuwe leden te werven, uitstapjes te doen, spelen te organiseren, enz. Nu is eveneens het ideale moment aangebroken om in alle dorpen en steden waar nog geen Kuifje's Club bestaat de nodige initiatieven te nemen om er een op te richten. Ik zie met belangstelling de brieven tegemoet van de beste onder mijn lezers die zich knap genoeg voelen om een club op te richten en te leiden. Ik zal hen de nodige steun verstrekken.

Wie met vacantie is aan zee, vergete niet dat er te Oostende, De Panne, Knokke en Westende Kuifje's Clubs en Kuifje's vrienden zijn, wier adres men in de vorige nummers van ons blad kan vinden en die graag met andere Kuifje's lezers willen kennis maken en hen alles tonen wat in hun streek de moeite waard is om gezien te worden.

Leve de Kuifje's Club ! Kuifje

Hou je van de Dieren?

VOOR de geschiedenis van je papegaai mag je een mooi album kiezen : Het Spaanse Spook, De Leeuw van Vlaanderen, Corentin De Zwaardvis (eerste deel). Schrijf ons vlug welk album je liefst hebt en je krijgt het per omgaande toegezonden.

Ik verwacht weer vele en goede dierenanecdoten. Nu de vacantie daar is zul je er stellig genoeg beleven, en de tijd hebben om ze te schrijven, op te sturen... en een mooi album te winnen.

ONZE PAPEGAAI

SEDERT drie jaar telt onze familie een lid meer : een allerliefste papegaai. Hoe hij eigenlijk bij ons geraakt is, ben ik nooit te weet gekomen, want toen ik na de vacantie terug thuis kwam, was hij er. Mijn ouders vertellen me nog altijd, dat zij de vogel in de tuin op een boom vonden en hem met allerlei lokmiddeltjes konden vangen. Maar, ik geloof eerder dat het een mooi verhaaltje is.

Onze papegaai is er, en dat is het voornaamste. Het is een leuk dier en je moet niet denken, dat je hem zou kunnen vergeten ! We zitten nog maar pas aan tafel of daar gaat het al : « Krijgt Cocoke ook een stukske ? Is 't lekker ? » Z'n snater staat de hele dag niet stil !

P. VAN ROE VAN ANTWERPEN.

CLUBLEIDERS. AHOI !

Een nieuwe club te Tongeren

ALBERT LOWET uit Tongeren schreef me dat hij met zijn kameraden Herman Severijns en André Jansen een nieuwe club gesticht heeft. Kuifje's lezers uit Tongeren en omgeving kunnen zich aanmelden bij Albert Lowet, Edmond Jomenéstraat, 9, te Tongeren.

Ik verwacht de eerste clubverslagen !

Een overwinning voor St.-Agatha-Berchem

DE club van St-Agatha-Berchem speelde een match tegen een ploeg van jongens die ouder en groter waren, maar won niettemin met 5—3. Proficiat voor de mannen van Berchem en hun leider Jozef Mertens !

Een tweede club te Turnhout

NADAT de club van Guy Devel, Merodelei 261, van wal stak, schrijft Marc Vanderhaeghen, De Nefstraat 19 Turnhout, dat hij in zijn wijk ook een Kuifje's Club heeft opgericht. Jongens uit zijn omgeving worden verzocht met hem persoonlijk of schriftelijk contact te nemen. Marc Vanderhaeghen zal met zijn mannen fietstochten ondernemen en een eigen clubblad uitgeven !

Nieuws uit Westende

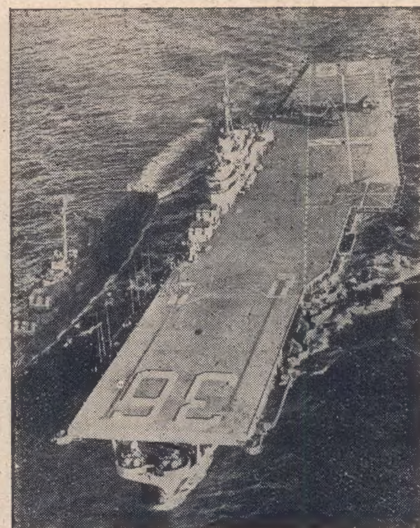
FREDDY DIET, Duineweg 106-108, Westende, schreef me dat hij wel graag bij een Kuifje's Club zou aansluiten, maar dat er in Westende nog geen is, en hij de andere Kuifje's lezers niet kent. Zou jij niet eens het initiatief nemen om tijdens de vacantie een club op te richten, Freddy ? Andere Kuifje's lezers van Westende worden verzocht met Freddy kennis te maken.

De Kuifje's Club van Erps-Kwerps

stelt het goed. Wie wil aansluiten melde zich aan bij Frans Vandereet, Kouterstraat 49, te Erps-Kwerps.

ALLE CLUBLEIDERS WORDEN VERZOCHT DE FORMULIEREN VAN DE SPECIALE OPDRACHT N° 2 ZO SPOEDIG MOGELIJK TERUG TE STUREN NAAR DE REDACTIE VAN KUIFJE.

LEVE DE KUIFJE'S CLUB !

TALRIJK zijn de ongevallen die zich voordoen bij het landen op vliegdekschepen. Om hieraan een einde te stellen, ontwierpen de Amerikaanse en Britse Navy het zgn. « Canted deck » (hier toegepast op het Amerikaanse vliegdekschip « Antietam »). De landingsbaan ligt schuin zodat het vliegtuig, na een mislukte landing, zijn manœuver kan hernieuwen en niet, zoals voorheen, in botsing komt met andere toestellen.

KUIFJE in de Sportwereld

HET IS NIET DE EERSTE MAAL DAT DE
RONDE VAN FRANKRIJK
EEN ONVERWACHT EN BEWOGEN VERLOOP KENT

DE val van Hugo Koblet in de afdaling van de Aubisque met als gevolg dat hij de strijd moest opgeven, bezorgde alle sportliefhebbers een geweldige schok. Koblet was, tot op dat ogenblik, in bedwang gehouden door zwakkere mededingers, doch in de bergen verwachtte men nog alles van hem... Dan kwam de inzinking van Robic na zijn val op de Fauredon, en daarmee lagen èn de rangschikking van de Tour, èn alle voorspellingen overhoop. Door deze sensationele gebeurtenissen zag de Tour de France er als « gloednieuw » uit en al de geestdriftige sportliefhebbers moesten weer gaan zoeken en raden naar de eventuele overwinnaar...

Helemaal nieuw zijn deze sensationele evenementen echter niet. Sedert zijn ontstaan, kende de Ronde meer opheffmakende gebeurtenissen. Immers, de Tour duurt lang en iedere rit brengt nieuwe beproevingen, doch ook nieuwe hoop. Al de renners, hoe sterk ze ook mogen zijn, staan op zeker ogenblik voor haast onoverkomelijke hindernissen, of kennen een tegenslag waaraan niets meer te verhelpen is.

In 1912 stond Lapize op de tweede plaats. Licht en vlug klom hij de Col de Portet d'Aspet op. Eens boven, gaf hij het op en daalde af langs de weg die hij genomen had om de reus te bedwingen. Defraye nam zijn kans toen waar, en bezorgde ons de eerste Belgische overwinning.

In de voorlaatste rit van de Ronde van 1919 had Christophe 1/2 uur voorsprong op zijn onmiddellijke rivaal. Iedereen meende natuurlijk dat hij de Tour zou winnen maar, toen viel hij in de omgeving van Valenciennes en brak de vork van zijn fiets. De man, die men de bijnaam «De Oude Galliër» had geschonken, verloor de Ronde ten profijte van onze landgenoot Lambot !

Vier jaar later was het Jean Alavoine die een vreselijke buiteling deed in de afdaling van de Izoard. In 1927 kon de Italiaan Gordini een voorsprong van drie kwart uur nemen tijdens een lange rit door de Pyreneeën. Op de Aubisque weigerden ketting en tandrad van zijn fiets alle verdere dienst... Daar kwam Nicolas Frantz opdagen en hij was het, die zegevierend het Prinsenpark mocht binnenrijden !

Eveneens in de Pyreneeën in het jaar 1929 stond Victor Fontan eerst toen de vork van zijn fiets brak... Hij moest de Gele Trui afstaan aan Maurice Dewaele, de grote overwinnaar van die Tour.

Het volgend jaar deed Alfredo Binda in de rit Luchon-Perpignan zulke val dat hij moest opgeven. De overwinning, die hem reeds toelachte, was daardoor voor André Leducq.

In 1933 stond ieders hoop gevestigd op Maurice Archambaud, toen hij een inzinking kreeg op de col d'Allos. Hij moest de Gele Trui afstaan aan onze betreurde Georges Lemaire die ze aan Speicher, uiteindelijk overwinnaar, moest overlaten.

Het was Roger Lapébie die van de opgave van Silveer Maes en de vreselijke val van Gino Bartali (de harde Gino viel toen eventjes in een kloof van tien meter) gebruik maakte om de Ronde van 1937 te winnen.

En we zijn het drama van Fausto Coppi in 1951 nog niet vergeten ! Hij werd ernstig ziek tijdens de rit Carcassonne-Montpellier en liet het veld vrij voor Hugo Koblet. Deze laatste kende nu dit jaar een grote tegenslag en moest, op zijn beurt, het strijdperk verlaten ten voordele van andere renners.

In zo'n Ronde kan men, zoals je ziet, niet alles vooruit weten en vele voorspellingen lopen falikant uit ! Het is niet voor niets dat de journalisten deze wedstrijd de Tour de *Souffrance* heten !

Alex Close bleek de beste en regelmatigste Belgische renner en waardige opvolger van Stan Ockers.

RONDE-ECHOS

Van Genechten is voorzichtig

DE jonge Richard Van Genechten die in de Pyreneeën bewezen heeft een goed klimmer te zijn, wou eens van zich doen spreken. Een vriend raadde hem aan het verleden Zaterdag te wagen, maar Van Genechten weigerde radikaal.

— Ik hou niet van de regen, antwoordde hij.

— Maar de zon heeft nooit zo heerlijk geschenen, deed men hem opmerken.

— Tracht me niet te overtuigen, want Zaterdag begint de Brusselse Kermis, en dan weet ik bij voorbaat welk weer het zal zijn, en ik moet nu eenmaal niets hebben van regen...

Verloren moeite

DE jonge renner Barès die de Route de France won en ook aan de Ronde van Zwitserland deelnam, reed met veel geestdrift in de Ronde van Frankrijk. Vele supporters waren hem trouw gebleven, alhoewel hij in de Zwitserse Ronde reeds tijdens de eerste rit had moeten opgeven. Een van deze trouwe vrienden schilderde 's nachts met kalk op de baan waar de Ronde van Frankrijk 's anderendaags moest voorbijkomen : « Vive Barès ! »

Jammer genoeg vertrok Barès 's anderendaags 's morgens niet, en de trouwe schilder vond dat dubbel jammer...

Doe dan maar eens je best

SOMMIGE toeschouwers schatten de verdiensten van de renners in de bergen niet altijd naar waarde. Zo was er op de Tourmalet een toeschouwer die een renner, die wat vertraging had, dierf toeroepen :

— Maar haast je dan toch, luierik !

De renner (wiens naam we niet willen vermelden), vertelde aan een van zijn vrienden het vooral en zei :

— Op het moment zelf wist ik niet goed wat gedaan : eerst wou ik die schurk eens onder handen nemen, en hem in twee woorden vertellen wat ik over hem dacht, maar dan bedacht ik me gelukkig, en reed verder, want ware ik afgestapt en hadde ik de man mores geleerd, ik zou waarschijnlijk de kracht niet meer gehad hebben om verder te rijden.

Kampioenschap boogschieten te Knokke

DE finale van de wedstrijd in het boogschieten heeft ZATERDAG A.S. 8 AUGUSTUS plaats. Hier volgt de lijst met de prijzen welke door het inrichtend comité uitgeloofd worden : Een beker van het Sportcomité van Knokke ; een beker van het Feestcomité van de stad Knokke ; een beker van M. Oscar Kessels ; een vacantiezak ; een boog ; een boog in staal ; twee bogen in hout ; een pijlkoker met gordel ; pijlen ; enz., enz.

Wij wensen al onze jonge vrienden-boogschutters veel geluk, en hopen dat ze zegevierend uit het strijdperk treden!

DE KUIFJE'S-DAGEN AAN DE KUST

- Zaterdag, 25 Juli, te Knokke, Albert-Plage.
- Zondag, 26 Juli, te Heist en Duinbergen.
- Maandag, 27 Juli, te Westende.
- Dinsdag, 28 Juli, te Oostduinkerke.
- Woensdag, 29 Juli, te Den Haan.
- Donderdag, 30 Juli, te Oostende.
- Vrijdag, 31 Juli, te Wenduine.

VICTORIA-STRANDWEDSTRIJDEN

- Vrijdag, 24 Juli, te Middelkerke.
- Zaterdag, 25 Juli, te Wenduine.
- Zondag, 26 Juli, te Bredene.
- Maandag, 27 Juli, te Blankenberge.
- Dinsdag, 28 Juli, te Koksijde.
- Woensdag, 29 Juli, te Westende.

BRIEVENBUS

MIEKE SMALLE van Delmas in Zuid-Afrika. — *Een hartelijk « dank je » aan Mieke Smalle voor haar sympathieke brief. Ze schreef ons, dat veel Zuid-Afrikanen Kuifje graag lezen en zorgvuldig bewaren. Wie Kuifje heeft, kan er steeds op rekenen veel vrienden op bezoek te krijgen, eenvoudig maar om het mooie jeugdblad te kunnen lezen...*

MARC DEPIERE van Blankenberge. — *Jij zoekt dus de bergen op voor je vacantie ! Geen slecht idee, vermits je de zee heel het jaar door bewonderen kunt. Ik wens je veel zon !*

ERIC KENNIS van Antwerpen. — *Ook je kleine broer heten we allemaal hartelijk welkom in de grote familie, Eric ! Ons weekblad is er toch een voor jongens van 7 tot 77 ! Dat hoef je daarbij niet op de letter te nemen want ik ken guiten van amper vijf en half jaar, die met spanning de tekenverhalen volgen. En wie zou er durven beweren, dat een grootvader van 78 « Kuifje » niet meer bekijkt ? Ik wens je veel succes met je club !*

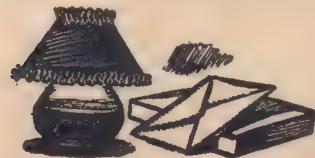
PATRICK LE BON van Antwerpen. — *Nog een Sinjoor en vriend van Eric Kennis, die het zijne zal bijdragen om in de Scheldestad een bloeiende club te stichten. Ik hoop spoedig weer iets van je te horen en wens je een prettige vacantie !*

ROLAND WELVAN uit Indonesië. — *Beste vriend, je schreef aan H. Craninse, Justus Lipsiusstraat, 26 te Leuven, doch je vergat je volledig adres te vermelden. Onze vriend uit Leuven trappelvoet van ongeduld om je te kunnen antwoorden en vraagt je daarom heel spoedig je adres.*

PHILIBERT PETIT van Anderlecht *vroeg me eens inlichting die ik hem niet kon verstrekken. Je zult wel begrijpen waarom, nietwaar Philibert ? Heb je het zelf gevonden ? Ik wens je veel succes.*

REGINALD ZWARTJES, Philip Stockstraat 9 Brugge, *zou graag willen corresponderen met een andere Kuifjeslezer, bij voorkeur uit Nederland. Men schrijve hem rechtstreeks.*

RAYMOND THYS, van den Nestlei 5, Antwerpen, *zou willen corresponderen met een Kuifjeslezer uit Holland, Duitsland, Frankrijk of Engeland, ongeveer 15 jaar. Raymond Thys houdt veel van muziek, want zijn vader was een componist. Wie schrijft hem ?*

TELEVISIE ONDER WATER

JACQUES-IVES COUSTEAU heeft verscheidene onderzee-films gemaakt — Par dix-huit mètres de fond, Epaves, Paysages du silence, Au large des côtes tunisiennes, Autour d'un récif — dank zij het gebruik van een waterdichte camera. De uitvinding is niet van hem — Williamson, een Amerikaan en Gaston Madru, een Fransman, hebben reeds tevoren de eerste opnamen onderzee gemaakt. Maar vooral door de proefnemingen van Madru is commandant Cousteau met zijn eigen onderzoekingen begonnen.

Madru had een waterdichte camera vervaardigd, en daarbij rekening gehouden met de straalbreking van het water. Hij dook herhaalde malen achter elkaar, zonder een zuurstofapparaat te moeten gebruiken. Volgens hem kon hij niet langer dan een minuut achter elkaar onder water blijven, wat overigens een prestatie is, die menige parelduiker hem zou benijden. Madru sneuvelde in 1945 vlak vóór het einde van de oorlog, maar hij liet iets na waar het nageslacht wat aan zou hebben.

Doch deze methode zou geen grote toekomst beschoren zijn, zolang het de cineast niet mogelijk was meester van zijn tijd en bewegingen te zijn. Nu komt er een andere uitvinder op het toneel, een Franse zee-officier : commandant Cousteau.

Tussen twee haakjes was deze onderzoeker en sportsman er reeds in geslaagd de eerste zweefvlucht te presteren in een aangehaakt vliegtuig ; dit was in 1909 in Japan. Wat nu het andere onderwerp betreft, zo wist hij een duikerpak te construeren waarmee de cineast veel langer onder water kon blijven. Voortdurend heeft commandant Cousteau al het materiaal weten te verbeteren en daarnaast heeft hij de bovengenoemde mooie films gemaakt. Het zijn niet alleen mooie films omdat zij een beeld geven van de wereld onderzee ; maar ook omdat zij door hun kwaliteit van montage en geluidsband de verdiensten van de cineast voegen bij die van de beeldjager.

Toch is het voor hem niet genoeg om mooie films te maken of om het instrumentarium te vervolmaken. Hij wil dat zijn uitvinding practisch nut heeft. Op het ogenblik is hij bezig, een Phenicische galei te onderzoeken, waarvan het wrak op 10 zeemijl uit de kust bij Marseille ligt. Zijn medewerkers hebben er meer dan vijfduizend voorwerpen uit opgehaald : de archeologen zullen verrukt zijn, als zij tenminste niet groen van jalouzie zullen worden. Deze expeditie wordt geleid vanuit het eigen schip van Cousteau, de « Calypso » dat in de oude haven van Marseille ligt. Van deze expeditie zal hij twee films maken. De ene wordt een heel gewone film, maar de tweede zal een beeld van de onderzoekingen geven, terwijl deze geteleviseerd worden op hetmoment van de opname.

Men ziet dan hoe Cousteau en zijn medewerkers op een televisie-scherm de werkzaamheden volgen die op 1.000 meter diepte plaatsvinden ; ook ziet men wat zij zelf op het televisiescherm zien.

Wat deze werkzaamheden betreft, verklaart Cousteau dat hij, vanaf zijn schip, bevelen kan geven aan zijn medewerkers die zich op de galei bevinden ; hij doet dat naar aanleiding van hetgeen hij op het en zeker, dat het gebruiken van telescherm ziet. Maar hij gelooft vast visie, die precies laat zien wat zich onder water afspeelt, bij nagenoeg alle havenwerkzaamheden mogelijk is. Men voelt wel wat een enorme belangrijke uitvinding dit is voor de industrie. Cousteau zelf is er heel tevreden over, maar hij wil nog verder. Volgens hem heeft hij nog niets gedaan of gezien. Maar, zo kondigt hij aan, binnenkort zal hij zeker in staat zijn aan te tonen, wat zich op 6.000 meter diepte afspeelt...

SUPER CONSTELLATION DOET INTREDE IN DE BURGERLUCHTVAART

PRECIES 50 jaar nadat het eerste, door motorkracht voortbewogen vliegtuigje van de gebr. Wright, het luchtruim koos, is de wereldluchtvaart verrijkt met een nieuw toestel, dat vooral wat de technische prestaties en het comfort betreft grote mogelijkheden schept voor het reizend publiek.

Dit vliegtuig, voorzien van het nieuwste type Wright Compound-motoren, is de zgn. L-1049 « Super Constellation », die zojuist zijn intrede heeft gedaan in de « Vliegende Hollander »-vloot van 's werelds oudste luchtvaartmaatschappij, de K. L. M., de eerste, die dertien van deze hypermoderne vliegtuigen op haar luchtlijnen zal inzetten.

Het toestel, dat gebouwd werd door Lockheed in Burbank (Californië) komt uit dezelfde fabrieken als de Constellation, die in tien jaar reeds ruim anderhalf milliard vlieguren op haar naam heeft gebracht. Het kan met een kruissnelheid van 500 km. per uur een grote lading (ruim 80 passagiers en 2000 kg. vracht) over zeer grote afstanden (meer dan 4000 km.) zonder tussenlanding vervoeren. Het kan zowel als « vliegend hotel », als voor het eerste-klasse-vervoer en voor toeristen- of emigrantenvervoer worden ingericht. Voort kan een speciaal deel van de cabine voor vrachttransport worden vrijgemaakt. Het interieur van de machine, die 5 1/2 meter langer is dan de Constellation en die 40 tot 50 % meer lading kan vervoeren, is gecreëerd door de befaamde Amerikaanse ontwerper Henry Dreyfusse, die met zijn staf gedurende twee jaar aan dit project heeft gewerkt.

TECHNISCHE SNUFJES

Een vernuftig air-conditioning- en verwarmingssysteem zorgt er voor dat luchtdruk en temperatuur ook op 7500 meter hoogte « boven het weer » aangenaam zijn. Een koelinstallatie voor het koelen van de cabine van een in de tropen op de grond staande machine heeft een capaciteit gelijk aan die van 340 normale koelkasten tezamen.

De dertien Super Constellations van de K. L. M. zullen namen ontvangen, die verband houden met de kernphysica. Deze namen luiden :

PH-TFP	Atoom
PH-TFR	Electron
PH-TFS	Proton
PH-TFT	Neutron
PH-TFU	Photon
PH-TFV	Meson
PH-TFW	Deuton
PH-TFX	Nucleon
PH-TFY	Triton
PH-TFZ	Isotoop
PH-TGK	Positon
PH-TGL	Negaton
PH-TGM	Ion.

LOCKHEED L-1049 « SUPER CONSTELLATION »

Afmetingen : Lengte 34.68 meter. Spanwijdte 37.55 meter. Hoogte 7.55 meter. Vleugeloppervlakte 153 m2. — **Gewichten** : Max. startgewicht 60.500 kg. Max. landingsgewicht 50.000 kg. Leeggewicht 33.000 kg. **Motoren** : 4 Wright Turbo Cyclone 18 cylinder luchtgekoelde Compound motoren. Startvermogen 3.300 P.K. — **Schroeven** : 3-bladige Curtiss Electric schroeven. — **Benzinetank inh.** : 25.000 liter ! — **Aantal passagiers**, zitplaatsen : 43-82. — **Snelheden** : Max. snelheid 600 km/u. Kruissnelheid 500 km./u. — **Vliegbereik met reserve** : 6.000 km. — **Benzineverbruik** : 1,800 liter/uur...

Wanneer je naar de dierentuin gaat, doe dan niet wat deze mensen hier doen : eten geven aan de dieren. Want je weet niet wat en hoeveel de vreemde dieren mogen eten.

Drama in het Woud

George Towne werd door zijn vader aan de deur gezet. Met zijn vriend werkt hij thans in het houtbedrijf van z'n vader en tracht houtdieven op het spoor te komen. Mark telefoneert met Line...

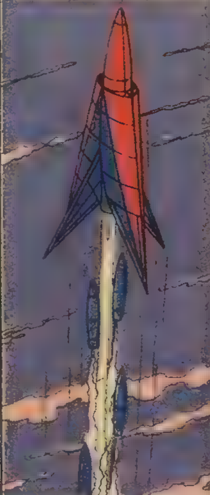
(Wordt voortgezet)

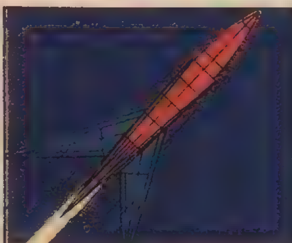
HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN J. MARTIN

Axel Borg, de leider van een misdadigersbende, dreigde Parijs te vernietigen. Lefranc wil dit verhinderen, doch op het ogenblik dat hij binnenkomt, vertrekt de vliegende bom...

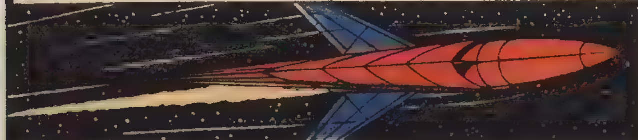

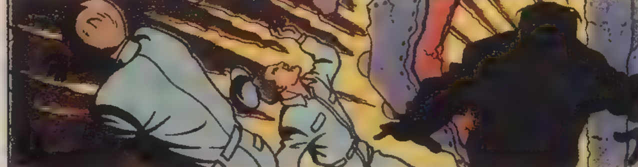

Met een snelheid van 4.000 km. per uur, daalt het toestel in een grote boog. Het verlaat de stratosfeer en komt weer in de luchtlagen...

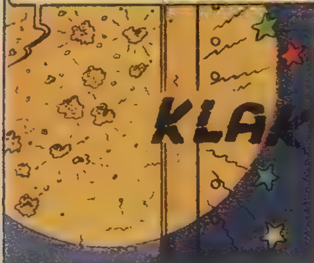

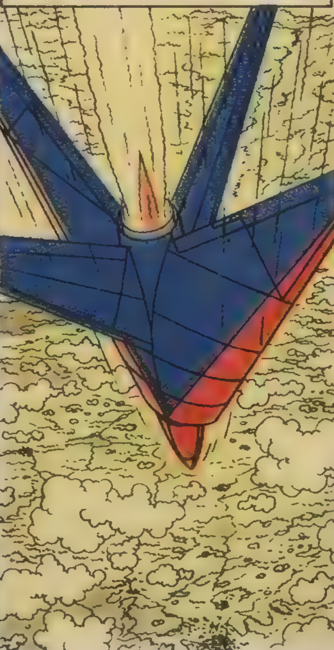

(Wordt voortgezet.)

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

Bento moest afscheid nemen van Peter, want hij werd verkocht aan een veefokker van Brazilië. Na een eindeloze reis komt hij op de fazenda en maakt er kennis met een grote, grijze hengst, Thesouro. Deze is leider van de stoet en kan geen rivaal dulden...

DE NEDERLAAG VAN BENTO

BENTO is verrast door de heftigheid van de aanval en voelt de lange tanden van Thesouro als dolken door zijn vlees gaan. Hij springt bliksemsnel op, draait zich om en geeft zijn vijand een stevige trap van de achterste hoeven vlak op de kop. Dan wordt de grijze hengst woedend. Bento kan op het nippertje ontsnappen aan een tweede aanval, hij hinnikt pijnlijk en wil zich uit de voeten maken, doch Thesouro kent geen medelijden. Hij stuift telkens opnieuw op Bento af en, hoe deze zich ook keert of draait, steeds wordt hij ergens in het lijf gebeten. Hij voelt een warme vloeistof uit de wonden druipen, zijn sprongen worden minder krachtig en zijn bewegingen trager. Hij hijgt zwaar. Nog geeft Thesouro niet op. Bento wankelt en gelijk een ram stormt de machtige hengst nogmaals op hem in. Met een dof gekreun laat Bento zich door de knieën zakken, een zwarte sluier daalt voor z'n ogen. Nog even spartelt hij met de hoeven, dan laat hij zich op de zijde vallen, hij strekt de nek en laat de oren voorover zinken. Thesouro stoot zijn vijand nog een paar keer in de flanken. Daar deze roerloos blijft liggen, stapt hij snuivend achteruit en keert met fier opgeheven kop naar zijn stoet terug.

De jonge, zwarte hengst is zodanig gewond, dat hij zich niet meer oprichten kan. Hoog aan de hemel klapwiekt een zwart punt. De zon daalt en de paarden gaan terug naar de stallen. Een van hen blijft achter en draait zich om naar Bento, doch daar komt de grijze hengst op een drafje aangelopen en stoot het paard vooruit. Bento is alleen en ziet de kudde in de verte verdwijnen. Een brandende dorst pijnigt hem en honderden horzels plakken aan z'n huid. Grote, zwarte vogels met lange, kromme snavel zijn naast hem komen staan. Wanneer hij zich beweegt vliegen ze met trage vleugelslag op om een ogenblik later weer krijsend neer te strijken. Al huppelend komen ze steeds nader en nader. Het is haast donker en de paarden staan weer voor de fazenda. Ze verdringen zich voor de afsluiting. Mario neemt eindelijk de slagbomen weg en laat de dieren één voor één voorbij defileren, bekijkt ze aandachtig en de paarden, die door ongedierte gebeten werden, leidt hij in een speciale stal. Alvorens de paarden weer in hun box mogen, moeten ze door een bad van water en creoline stappen. Deze eenvoudige methode bewaart hen voor vele poot- en hoefziekten.

Als de grote, grijze hengst voorbijstapt ziet Mario dat er bloed in zijn neusgaten kleeft.

— Wel, wat is er gebeurd? Ik wed er om dat de nieuwe zich niet heeft laten schuren. Hij heeft je netjes toegetakeld, Thesouro!

Mario bekijkt de paarden die er nog overblijven zorgvuldig doch kan nergens de nieuweling ontdekken.

— Waar zit die kleine, zwarte duivel? Zou Thesouro hem...?

Op dat ogenblik komt Mauricio te paard naar de fazenda terug en Mario roep hem toe:

— Hallo, is de nieuwe soms bij de ossen geraakt?

— Neen. Ik zag hem niet!

— Dan is hij nog op de prairie. Wil je eens gaan kijken? Ik hoop maar dat er hem geen ongeluk overkwam. Ik heb zo de indruk dat hij met de oude gevochten heeft. Rep je want die nieuwe kost veel geld en als de patroon verneemt dat hij gewond werd, zal het er stuiven!

Mauricio rolt een sigaret en stijgt weer te paard. Het dier verzet zich even; het kwam nog maar terug van een lange rit en kreeg eten noch drinken. Het schuim staat het paard op de lippen, het bijt in de leidels en springt als een schaap. Mauricio geeft het een slag van de lange zweep en het vertrekt in galop. Mauricio spreekt zijn paard bemoedigend toe, het strekt zijn lijf uit en de rode aarde vliegt onder zijn hoeven weg.

Bento heeft het gedreun van de hoeven gehoord en heft de kop op. Een man buigt zich over hem, klopt hem op de rug en zegt « Coitado », arm paard. Bento richt de oren op, steunt met de hoeven op de grond en verplaatst zich alsof hij nooit meer een mens de rug wou tonen. Hij is wantrouwig geworden.

— Hahaha! lacht Mauricio Je gelooft dus dat ik je zal opeten? Wil je liever hier de nacht doorbrengen en wachten tot de tijger komt?

Mauricio springt weer te paard en verdwijnt in galop. Bento doet een hopeloze inspanning om overeind te geraken. Hij wil met de andere terug naar de stal doch zijn poten weigeren hem te dragen, hij kan zelfs niet op de knieën geraken. Hij laat zich weer vallen, rillingen lopen hem over de rug en hij hinnikt pijnlijk. Bij iedere beweging gutst het bloed uit de wonden en vertrekken de spieren zich krampachtig. Bovendien voelt Bento een grote leegte in z'n lijf.

Mario wacht de ruiter buiten op. Het is reeds donker wanneer deze de hoeve bereikt.

— Hij leeft nog! Vlug de grote kar! We moeten ons haasten of hij verliest de laatste druppel bloed! Terwijl enkele staljongens de grote kar uit de schuur slepen en muilezels inspannen, vertelt Mauricio in welke staat hij de zwarte duivel heeft gevonden.

— Thesouro deed z'n werk knap! Een diepe wonde in de buik en aan de hals. We moeten stevige touwen meenemen. Dat zal me nog een geschiedenis worden! Ik hoop maar dat hij genezen is alvorens de patroon terugkomt, zo niet mogen we onze pakken maken!

— Jammer dat we het gevecht niet gezien hebben. Dat moet

prachtig geweest zijn. De kleine heeft Thesouro ook duchtig toegetakeld!

De zware kar, getrokken door vier muilezels rolt de poort uit en Mario springt te paard.

— Je kent de heuvel van de drie dennen, niet? roep Mauricio. Wel, daar is het!

*

Bento hoort het knarsen van de wielen, het geklak van de zweep en de stemmen van mensen. Hij hinnikt zwak. Twee lichten komen op en neer wiegend naderbij.

— Hier moet het zijn, zegt Mauricio. Hier moet hij ergens liggen.

Bento roept nogmaals klagend. Het is de eerste maal sedert lang, dat hij de aanwezigheid van de mens wenst. Hij voelt instinctief, dat alleen de mens hem nog hulp kan bieden. Nu zijn de mannen heel dicht bij hem. Mario nadert voorzichtig en streelt hem over de kop. Bento legt de oren in de hals en laat begaan.

— Wees maar stil, Bento. Hef je een beetje op want we moeten die koorden om je lijf leggen.

Mario trekt en duwt uit alle macht en Bento maakt zich zo licht mogelijk. Men zou zeggen dat hij raadt wat de mensen van hem verlangen en hij helpt hen zo goed hij kan.

— Goed, zegt Mario, dat is al een.

Mauricio legt twee planken schuin tussen de boord van de kar en de grond. Dan spant hij de muilezels uit. Mario gooit hem de uiteinden van de twee touwen, die hij om Bento's lijf bond, toe en Mauricio knoopt ze stevig vast aan de trekriemen.

— Go, go, go, roept Maurico en klapt met de zweep. De muilezels trekken en sleuren Bento over de planken. De wonden gaan terug open en laten donkere strepen achter op het witte hout. Bento stampt en weert zich, doch vier muilezels zijn sterker dan een halfdood paard. Langzaam wordt hij omhoog gehesen en eindelijk ligt hij op de kar. Mario duwt de hoeven van de jonge hengst verder de wagen op, opdat ze niet tussen de wielen zouden geraken. Het paard van Mauricio stapt nu zonder ruiter achter de piepende kar en wanneer Bento klagend hinnikt en kreunt, strekt het de hals uit en besnuffelt hem.

De twee mannen zijn op de voorste muilezels gesprongen en dragen ieder een lantaarn. De weg is lang en zij willen putten en termietenheuvels vermijden om Bento nog levend op de ranch te brengen. In zigzaglijn, zachtjes schommelend en heel traag rijden ze naar de fazenda.

Niet lang nadien ligt Bento in het verse maisstro. Mario giet creoline in de wonden. Bento voelt de ontsmettingsstof branden, hij heft de kop en tracht te schoppen. Hij kan zich echter nauwelijks verroeren...

— Goed. Nu moeten we de wonden instrijken, zegt Mauricio. Hij brengt een emmer verse koemest aan, mengt die met creoline en strijkt er de wonden van Bento mee in. Daarover bindt hij enkele windels van lijnwaad.

Vier dagen zweeft Bento tussen leven en dood. Zijn pols slaat onregelmatig en in een koortsachtige slaap, stampt bij met de hoeven tegen het houten schutsel. Z'n ogen, die abnormaal groot zijn en schitteren, staren in de verte zonder iets te zien. Maar zijn krachtige natuur krijgt uiteindelijk de bovenhand, de wonden genezen en z'n huid wordt weer zacht en glanzend. Een kriebeling loopt hem door alle leden, het zijn de littekens van de wonden die jeuken. Bento is vlugger te poot dan iemand het verwachtte en weldra kan hij z'n voedsel weer uit de krib eten.

— Een mooi paard, zeggen de mensen die 's Zondags de fazenda komen bezoeken en uren voor de stal slenteren.

— Te zwart naar mijn mening, antwoordt een halfbloed, alle zwarte dingen zijn slecht.

Iedereen lacht met de halfbloed want men weet hoe bijgelovig hij is. Bento wordt in een andere weide geplaatst. Honderden goed afgerichte paarden grazen hier vreedzaam bij elkaar. Wanneer de veehoeders hen 's morgens komen halen, zijn ze wel even weerbarstig doch het duurt nooit lang. Spoedig laten ze zich gewillig zadelen en tomen. Het zijn magere, doch krachtige dieren die getemd werden gedurende een korte doch harde strijd met de mens. Iedere dag ziet Bento hoe ze de prairie verlaten en met gebogen hoofd, vastgemaakt aan een afsluiting, geduldig op hun ruiters wachten. Dan snuift hij wild en plant de hoeven zo diep in de grond, dat het zand hoog opstuift.

In de aanpalende weide galoppeert de grijze hengst met zijn stoet. Bento wil die paarden volgen, hij roept luid en drukt zich tegen de afsluiting. Daar deze niet wijkt, stelt hij er zich tevreden mee langs de omheining te lopen. Misschien raakt hij er toch ergens in... De zandkleurige merrie heeft Bento opgemerkt en komt ook naar de afsluiting gelopen, op de voet gevolgd door enkele jonge paarden. Maar ook de grijze hengst heeft hem gezien, een ogenblik blijft hij stokstijf staan, dan springt hij naar z'n onderhorigen en jaagt hen van de afsluiting weg. Thesouro komt dichter bij Bento en toont de lange, gele tanden. Plotseling steigert hij wild.

De jonge Bento is zijn nederlaag reeds lang vergeten en steigert op zijn beurt. De hoeven van de beide dieren slaan tegen de afsluiting die kraakt. Daarmee nemen ze geen genoegen want nogmaals slaan de hoeven met geweld tegen het hout dat splijt en breekt...

VOLGENDE WEEK:
DE VRIJHEID

Walter Vilain van Kokzijde, een trouwe lezer van ons blad, zond ons deze grappige tekening waarvoor we hem van harte feliciteren!

Doe zoals Walter, dan onthoud je de lijst met de producten, waarbij je Kuifje's Bons, krijgt, beslist gemakkelijker!

Hier volgt de lijst met de prachtige geschenken van de Kuifje's Bons:

		Punten
1. Afdrukplaatjes KUIFJE, 6 reeksen.	**Per reeks**	50
2. Prentkaarten KUIFJE.	**De reeks van 5 kaarten**	50
3. Prentjes REINAERT DE VOS, 5 reeksen (van 1 tot 40, 41 tot 80, 81 tot 120, 121 tot 160 en 161 tot 196).	**Per reeks**	60
4. Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, 4 reeksen van vijftig prentjes.	**Per reeks**	100
5. Schrijfpapier KUIFJE, 5 onderwerpen.	**Per omslag**	80
6. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, 3 kl.		100
7. Prentjes ZIEN EN WETEN, reeksen van 6 prachtige chromo's groot formaat: VLIEGTUIGEN, reeksen 1 en 2. VLIEGTUIGEN, oorlog 1939-1945, reeksen 31 en 32. LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2. SPOORWEGEN, reeks 1. MARINE, reeks 1. AUTOMOBIEL, reeks 1.	**Per reeks**	125
8. Kaartspel van de KUIFJE's bons		150
9. Portemonnaie KUIFJE, sluiting met drukknoop		175
10. Portefeuille KUIFJE		200
11. Verzameling DE ANTWERPSE DIERENTUIN, omslag met 20 prachtige prentkaarten in reliëf, met speciale bril.	**Per omslag**	200
12. Notablok KUIFJE, passend bij de portefeuille ...		250
13. Notablokje ter vervanging		50
14. Puzzle KUIFJE op hout, standaard formaat		400
15. Puzzle KUIFJE op hout, groot model		500
16. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen		500
17. Speciaal abón. op 't jeugdblad « KUIFJE » (10 num.)		500

OPGELET! — Illustreer met je prentjes en chromo's deze drie prachtige albums die thans beschikbaar zijn: 1. « Reinaert de Vos »; 2. « De Sprookjes van Perrault »; 3. « Zien en Weten ».

Deze albums zijn keurig uitgegeven in kartonnen omslag en te verkrijgen: In de **KUIFJE's WINKEL** tegen **50 frs.** — Tegen storting van de son van **55 frs.** op **P.C.R. 1909.16** van Kuifje-Brussel.

In dit nummer vind je een KUIFJE's PUNT. Onze abonnés vinden bovendien een tweede punt op het adresbandje van hun blad.

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Als Teddy hoort dat Pom moet gedood en opgevuld worden, besluit hij z'n vriend te redden. Hij gelukt er ook in en komt 's nachts met zijn ezeltje in het cirkus terug. Maar de gendarmen volgen hem...

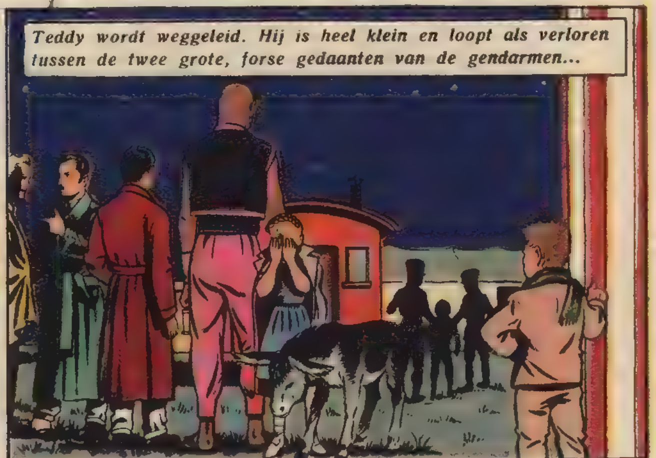

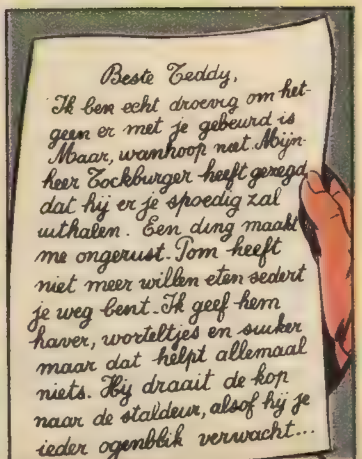

HET WONDERKIND

VERHAAL VAN **ALFRED GERARD** — GEILLUSTREERD DOOR **J. LAUDY**

TOEN Pietro Tartinetta, rood van opwinding en met een grote ruiker in armen, onder een storm van toejuichingen de dirigeerstoel verliet, repte ik me naar zijn loge. Ik wou te allen prijze een interview loskrijgen van het elfjarig wonderkind, dat met brio een groot orkest dirigeerde.

Het was lang niet makkelijk bij Pietro Tartinetta te geraken, want zijn grootvader, die hem overal begeleidde, trok steeds de wacht op voor zijn deur en versperde journalisten, autogrammenjagers en andere nieuwsgierigen de toegang. Maar die dag had ik geluk, de grootvader stond er nog niet. Ik duwde de deur open en stond in de loge van de wonderknaap. En... wat ik daar zag, verbaasde me zodanig, dat ik als aan de grond genageld bleef staan. De statige grootvader stond bleek en ontdaan in een hoek en voor hem stond Pietro Tartinetta. Hij stond daar echter niet als het zachte, schuchtere kind dat enkele ogenblikken te voren kushandjes naar het geestdriftige publiek wierp, doch als een kleine duivel, die op de grond stampte, de vuisten balde en de waardige grijsaard een reeks scheldwoorden naar het hoofd slingerde...

— Ik heb er genoeg van! schreeuwde hij. Denk je dat ik je nog langer zal onderhouden om niets te doen? Je bent een luilak, een nietsnut! Scheer je weg! Ik heb je nu lang genoeg gezien, ouwe kaalkop!

Ik kon m'n oren haast niet geloven. Hoe kon Pietro zoiets tot zijn eerbiedwaardige grootvader met de lange, witte baard zeggen? Ik kon het niet langer aanhoren en zei op energieke toon:

— Ben je niet beschaamd, Pietro? Hoe kun je zo tot je grootvader spreken? Je verdient een rammeling.

— Wat doet die melkmuil hier? Wie gaf je de toelating binnen te komen? En met welk recht steek je je neus in mijn zaken?

— Maar kind, je grootvader... Hakkelde ik...

— M'n grootvader? grinnikte Pietro. Haha, die oude diplodocus? Hij is zo min m'n grootvader als jij het bent. Ik heb er genoeg van, zeg ik je, dat duurt nu al veertig jaar! Ik bedoel m'n stieltje duurt al veertig jaar, die grootvader sleur ik nog maar zes maanden mee!

— Veertig jaar? Dat is een grap!

Maar Pietro maakte geen grapjes. Toen de grootvader buiten was, werd hij kalmer en zei:

— Inderdaad, mijnheer. Ik ben nu al veertig jaar een wonderkind. Het begon in 1913. Ik was toen twaalf jaar, maar leek veel jonger omdat ik zo klein was. Ik kon tamelijk goed viool spelen en men besloot, me in het publiek te laten optreden. Voor de gelegenheid was ik zes jaar en het was mijn grootvader, m'n echte ditmaal, die me lanceerde. De oude Dupont, want in werkelijkheid heet ik doodgewoon Dupont, was mijn eerste manager. Je bent zeker nog te jong om je het zesjarige wonderkind, Italo Vermicelli, te herinneren, dat toen in Parijs triomfen oogstte! Dan brak de oorlog uit en van deze periode maakte ik gebruik om verschillende instrumenten te leren bespelen. En zo werd ik in 1920 de beroemde Poolse pianist, Stanislas Szetekszki. Je moet weten dat de Poolse pianisten toen in de mode waren. Dan werd ik Rus onder de naam graaf Feodor Testoff en trad als achtjarige violist op. Toen geen mens zich nog interesseerde aan de ongelukken van de Russissche bannelingen, werd ik de zigeuner Ferenez Kimengvaty, liet mijn viool klagen op zigeunermanier en m'n talrijk publiek weende snottebellen. Daar mijn echte grootvader intussen gestorven was, wierf ik er andere aan. Allen droegen ze een baard en hadden werkelijk de nationaliteit, die ik « zogezegd » droeg. De hemel weet hoeveel nationaliteiten ik gehad heb! In 1930 was ik de negenjarige Tsjechische pianist Anton Wiskiceck, in 1932 de bambino Palmiro Scalopina, 7 jaar, dirigent, daarna trad ik op als Naum Yehumin, de Mozart van Tel Aviv en even later verscheen ik onder de gedaante van de Servische cellist Peter Koupich, en was nauwelijks acht jaar oud. Moet ik je werkelijk alle wonderknapen opsommen, die in de vijf werelddelen verschenen? Werner Brünewald, componist van 9 jaar en Alonzo Plumar y Dormiralez, de beroemde Andalousische guitarist van 9 jaar? Dat was ik, mijnheer. En Demetriu Tarabisco, de trots van Roemenië, was ik ook. Ik heb ten minste dertig namen en twintig nationaliteiten gehad, maar de schoonste grap moet nog komen. Op zekere dag, vond een van mijn slimme impresario's een nationaliteit uit die niet eens bestaat! Ik beleefde triomfen te meer, daar er vooraf een comité gevormd was, waarin ministers, senatoren en andere lui zetelden, die groot medelijden hadden met de arme bannelingen van een land dat niet bestond! Ik bespeelde alle instrumenten, dirigeerde alle grote orkesten en dineerde drie keer met de Premier van de Franse Republiek. Het was drie keer een andere... ik trouwens ook!

Ik heb duizenden kushandjes geworpen en duizenden autogrammen uitgedeeld, ik werd duizenden keren in triomf rondgedragen en bezit alle orde- en eretekens die er bestaan! Maar nu is het gedaan. Als twee en vijftiger heb ik, naar mijn mening, wel het recht uit te blazen en te genieten van de vrucht van m'n werk. Ik wil die fluwelen pakjes met kantenkraag niet meer zien, ik wil niet meer gekust worden door oude princessen en niet meer verplicht worden te praten met een onmogelijk accent. Ik wil nu eindelijk eens mens zijn gelijk iedereen, een mens die z'n pijp rookt, drie dagen ongeschoren loopt en voetbal speelt. Ba, weg met die lange krullen!

Bij deze woorden trok Pietro Tartinetta z'n lange, zwarte krullen van het hoofd. Voor mij stond een kleine, kale vijftiger die de laag schmink, die z'n rimpels moest verbergen, zorgvuldig afpoetste.

TE NIEUWSGIERIG !

SCHUD HET UIT JE MOUW

ZET een glas dat tot aan de rand gevuld is met water op tafel. Vraag dan of iemand er nog iets bij kan gieten. Neen, het gaat niet, want al dadelijk loopt het water over de rand van het glas. Laat nu een paar spelden of naalden voorzichtig in het glas glijden. De waterdruppeltjes hechten zich aan de indringers vast en het glas loopt niet meer over.

NEEM een blad papier en teken er met inkt een dikke streep op; plooi het blad zo in twee, dat de ene helft van de lijn de andere helft bedekt. Strijk dan met de platte hand goed over het papier, en laat het drogen. Je zult aldus fantastische vormen bekomen, je zult alle soorten van torens en kastelen zien. Indien je ook vlekken op je hand hebt, zal een weinig azijn of citroen er vlug mee gedaan maken.

IJZER is zwaarder dan water. Goed. Maar, wat zullen je vrienden zeggen wanneer jij spelden op het water laat drijven ? Leg een droge speld op een vork en dompel deze heel voorzichtig onder het water. Wanneer je dit langzaam doet en zonder trillen, zal de speld drijven.

Ingezonden door : Jos Claes, Geel.

NEEM een ondertas gevuld met water, leg een muntstuk in het water en probeer het er met je vingers uit te halen zonder je vingers nat te maken ! Je zult daarin natuurlijk niet gelukken. Neem dan een gewoon glas waarin je een brandend papier steekt,

het water zal in het glas gezogen worden en je kunt het geldstuk uit de ondertas halen, zonder je vingers nat te maken !

Ingezonden door : Paul Slegers van Retie.

DIT trucje is eenvoudig en prettig, bovendien heb je er haast geen benodigdheden voor nodig. Neem een stuk zijdepapier. Verfomfaai het in je hand, en strijk het nadien weer keurig glad. Rol het papier daarna op, en wel zodanig, dat het een kegel vormt die je op tafel kan zetten. Hou nu een brandende lucifer tegen de top van de kegel en... Het tafellaken zal in brand vliegen ! Hou je kalm ! Vooraleer het vuur beneden is, weegt de kegel uit zijdepapier lichter dan de lucht en stijgt op om in hogere regionen helemaal te verteren...

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

23-7-53

De Roodhuiden vielen de blokhut, die onze vrienden niet ver van Nieuw-Amsterdam gebouwd hebben, aan. Op het ogenblik dat ze Tijl, Nele en Lamme willen doden, zien ze het amulet dat Nele aan de hals draagt...

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket is ter bestemming gekomen. Kuifje en zijn vrienden zijn op de maan. Terwijl Zonnebloen, kapitein Haddock en de detectives met de rupswagen een verkenning van 48 uur maken, blijft Kuifje met Wolff in de raket achter.

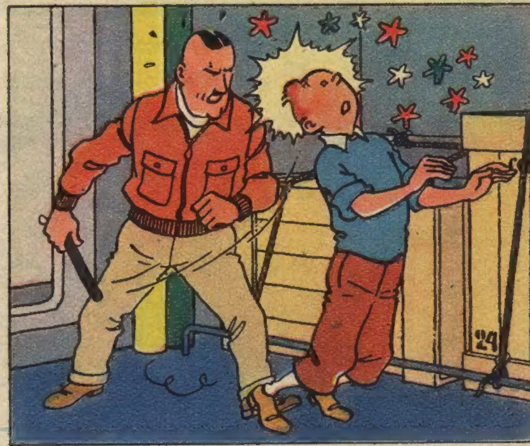

(Wordt voortgezet)